

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 3205
Warszawa, 18 września 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Ryszarda Wilka.

(-) Jan Krzysztof Ardanowski; (-) Konrad Berkowicz; (-) Karina Anna Bosak; (-) Krzysztof Bosak; (-) Bronisław Foltyn; (-) Janusz Kowalski; (-) Sławomir Mentzen; (-) Krzysztof Mulawa; (-) Bartłomiej Pejo; (-) Grzegorz Płaczek; (-) Michał Połuboczek; (-) Tomasz Rzymkowski; (-) Jarosław Sachajko; (-) Krzysztof Szymański; (-) Krzysztof Tuduj; (-) Witold Tumanowicz; (-) Michał Wawer; (-) Ryszard Wilk; (-) Przemysław Wipler; (-) Andrzej Tomasz Zapałowski.

U S T A W A

z dnia ... 2026 r.

o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

Art. 1. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1749, z 2026 r. poz. 26 i 425) w art. 87 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy emerytura przysługująca z Funduszu określona w art. 26, łącznie z okresową emeryturą kapitałową, albo emerytura przysługująca z Funduszu określona w art. 26, jest niższa niż kwota, o której mowa w art. 85 ust. 2 i 3, emeryturę przysługującą z Funduszu, w tym emeryturę ustaloną ze zwiększeniem, o którym mowa w art. 26a, podwyższa się w taki sposób, aby suma tych świadczeń nie była niższa od tej kwoty, o ile ubezpieczony:

- 1) mężczyzna – osiągnął wiek emerytalny wynoszący 65 lat i ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat, a zwaloryzowana wysokość składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowana na koncie ubezpieczonego jest nie niższa niż równowartość dwudziestopięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników,
- 2) kobieta – osiągnęła wiek emerytalny wynoszący 60 lat i ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat, a zwaloryzowana wysokość składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowana na koncie ubezpieczonego jest nie niższa niż równowartość dwudziestopięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników

– z uwzględnieniem ust. 3–7. Przepis art. 5 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 2. Do wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy postępowań w sprawie podwyższenia emerytury stosuje się art. 87 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania ustawy oraz rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Projektowana ustawa wprowadza dodatkowy warunek podwyższenia emerytury do wysokości emerytury minimalnej polegający na wykazaniu zwaloryzowanej wysokości składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowanej na koncie ubezpieczonego w wysokości nie niższej niż równowartość dwudziestopięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników, w celu uszczelnienia systemu emerytalnego oraz ograniczenia ryzyka nadużyć i zjawiska tzw. turystyki emerytalnej.

Do osiągnięcia wskazanych powyżej celów niezbędna jest zmiana w art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1749, z 2026 r. poz. 26), zwanej dalej „u.o.e.i.r.”.

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 87 ust. 1 u.o.e.i.r. „gdy emerytura przysługująca z Funduszu określona w art. 26, łącznie z okresową emeryturą kapitałową, albo emerytura przysługująca z Funduszu określona w art. 26, jest niższa niż kwota, o której mowa w art. 85 ust. 2 i 3”, a więc jest niższa niż kwota najniższej emerytury – 1588,44 zł miesięcznie, którą podwyższa się przy zastosowaniu wskaźnika waloryzacji, o którym mowa w art. 89–94 (od 1 marca 2026 r. najniższa emerytura wynosi 1 978,49 zł brutto¹, a 1 800,43 zł netto), to „emeryturę przysługującą z Funduszu, w tym emeryturę ustaloną ze zwiększeniem, o którym mowa w art. 26a, podwyższa się w taki sposób, aby suma tych świadczeń nie była niższa od tej kwoty”, ale pod warunkiem, że ubezpieczony mężczyzna „osiągnął wiek emerytalny wynoszący 65 lat i ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat”, a ubezpieczony kobieta „osiągnęła wiek emerytalny wynoszący 60 lat i ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat” oraz z uwzględnieniem ust. 3-7. Wyrównanie do tzw. emerytury minimalnej jest zatem możliwe dla osób, które osiągnęły wiek emerytalny oraz posiadają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat (kobiety) lub 25 lat (mężczyźni). Bez znaczenia jest to jaka jest proporcja pomiędzy okresami składkowymi i nieskładkowymi, a także czy okresy składkowe miały miejsce w kraju, czy za granicą oraz to czy ubezpieczony jest obywatelem polskim czy obcokrajowcem np. obywatelem Ukrainy. Nie ma także znaczenia zwaloryzowana wysokość składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowana na koncie ubezpieczonego.

Warto wskazać także na brzmienie art. 85 ust. 4 u.o.e.i.r., zgodnie z którym „świadczenia ustalone w kwotach niższych niż określone w ust. 1–3 (...) podwyższa się do tych kwot z urzędu, a jeżeli ich wypłata była wstrzymana – po wznowieniu wypłaty”, a także na ust. 5, który stanowi, że „przepis ust. 4 stosuje się do świadczeń przyznanych zgodnie z postanowieniami umów międzynarodowych ubezpieczonemu zamieszkałemu w Polsce, w taki sposób, aby suma świadczenia przyznanego na podstawie ustawy i świadczenia zagranicznego nie była niższa od kwoty świadczeń określonych w ust. 1–3”.

¹ <https://www.zus.pl/swiadczenia/renty/kwoty-najnizszych-swadczen-emerytalno-rentowych>

Jedną z takich umów międzynarodowych jest Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Ukrainą o zabezpieczeniu społecznym, sporządzona w Kijowie dnia 18 maja 2012 r. (Dz.U. 2013 poz. 1373), która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2014 r. Umowa ta ma na celu ochronę osób, które pracują lub pracowały w obu tych państwach. Jej przepisy zakładają, że ustalając prawo do emerytury bierze się pod uwagę również okresy ubezpieczenia w drugim państwie. Zgodnie z umową przy ustalaniu prawa do emerytury minimalnej w Polsce bierze się pod uwagę również okresy pracy w Ukrainie, a wyrównanie świadczenia do kwoty minimalnej emerytury następuje od sumy świadczeń z obu państw². Poza Ukrainą Rzeczpospolitą Polską umowy o zabezpieczeniu społecznym wiążą także z 13 innymi krajami spoza Unii Europejskiej m.in. z Australią, Białorusią, Izraelem, Kanadą czy Turcją. Umowy te są dwustronne, a więc na dopłatach do emerytur zyskać mogą zarówno Polacy jak i obcokrajowcy, ale jak przyznaje w swojej analizie portal money.pl: „prawdą jest oczywiście, że w przypadku Polski i Ukrainy to obywatele tego drugiego kraju są beneficjentami systemu”³, dlatego że emerytury ukraińskie są znacząco niższe od polskich, a minimalna emerytura na Ukrainie w 2026 r. wynosi 2595 hrywien (około 214 zł)⁴, toteż istnieje duża motywacja ekonomiczna do tego typu działań. Obecne zasady są niekorzystne dla polskich podatników, m.in. ze względu na znaczną różnicę w wysokości świadczeń emerytalnych w Polsce i na Ukrainie.

Z danych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej⁵ wynika, że Polska rok do roku coraz więcej dopłaca do minimalnych emerytur obywateli Ukrainy, by ich świadczenia osiągały poziom gwarantowany przez polski system. Według danych ZUS w lipcu 2026 r. z wyrównania do poziomu minimalnej emerytury korzystało 13,1 tys. cudzoziemców, w tym 1,5 tys. obywateli Ukrainy, a w 2025 r. dopłaty do minimalnych emerytur dla wszystkich cudzoziemców wyniosły 123,5 mln zł⁶. Jednym z przykładów na działanie obecnych przepisów jest przypadek obywatelki Ukrainy, której emerytura wypracowana w Polsce wynosiłaby zaledwie 13,86 zł miesięcznie, ale dzięki przepisom jej świadczenie może zostać podwyższone do poziomu polskiej emerytury minimalnej. W tym przypadku miesięczna dopłata wyniosła 1539,49 zł, a dodatkowo wypłacono ponad 73 tys. zł wyrównania za wcześniejszy okres⁷.

Biorąc pod uwagę fakt, że wydatki na ten cel z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych są coraz wyższe (wzrost o 1 milion złotych w latach 2020-2025), a także, że obciążenie to rośnie wykładniczo i może drastycznie wzrosnąć w najbliższej przyszłości z uwagi na skomplikowaną sytuację geopolityczną, która może spowodować kolejny napływ imigrantów do Polski, należy podjąć działania, które mają na celu uszczelnić polski system emerytalny oraz ograniczyć ryzyko nadużyć i zjawisko tzw. turystyki emerytalnej. W trudnej sytuacji budżetowej, gdy według oficjalnych szacunków Ministerstwa Finansów, dochody państwa w 2025 r. wyniosły

² <https://www.zus.pl/-/przepisy-dotycz%C4%85ce-emerytur-dla-cudzoziemc%C3%B3w-nie-zmieni%C5%82y-si%C4%99-w-ostatnich-latach>

³ <https://www.money.pl/emerytury/robia-wrzawe-wokol-emerytur-dla-ukraincow-powiedziec-ze-kapiszon-to-nie-powiedziec-opinia-7254634444224896a.html>

⁴ <https://biznes.interia.pl/emerytury/news-panstwo-doplaca-do-emerytur-ukraincow-duzy-wzrost-wydatkow-n,nld,22546494>

⁵ https://sejm.gov.pl/INT10.nsf/0/186DDF275AEFF29EC1258D80004FB800/%24File/i13360-o1_1.pdf

⁶ <https://www.money.pl/praca/mentzen-alarmuje-ws-emerytur-dla-ukraincow-czego-polakom-nie-mowi-7327953592096864a.html>

⁷ <https://www.pulshr.pl/prawo-pracy/doplata-do-emerytury-po-jednym-dniu-pracy-szykuja-sie-zmiany,120725.html?mp=promo>

594,5 mld zł, a wydatki 870,2 mld zł, a zatem deficyt budżetowy osiągnął poziom 275,7 mld zł, czyli 95,4% limitu przewidzianego w ustawie budżetowej⁸, należy szczególnie dbać o to, aby żadne, nawet najmniejsze kwoty nie „wyciekały” z budżetu państwa. Z tych powodów projektodawcy proponują, aby wprowadzić dodatkowy warunek podwyższenia emerytury do wysokości emerytury minimalnej polegający na wykazaniu zwaloryzowanej wysokości składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowanej na koncie ubezpieczonego w wysokości nie niższej niż równowartość dwudziestopięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników. Kwota ta wynosi w 2026 r. 4 806 zł brutto, a więc jej dwudziestopięciokrotność 120 150 zł. Taką wysokość składek odkłada się pracując na obecnej pensji minimalnej przez 128 miesięcy, a więc 10 lat i 8 miesięcy, ale biorąc pod uwagę coroczny wzrost pensji minimalnej, a także waloryzację składek będzie to realnie czas krótszy. Warto wskazać, że według danych ZUS na koniec 2025 r., średni stan konta ZUS (I filar) ubezpieczonego wynosił 137 788,41 zł, a dochodzą do tego środki zgromadzone na subkoncie, gdzie przeciętna kwota to 42 901,47 zł, co łącznie daje średnio około 180 tys. zł kapitału emerytalnego na osobę⁹. Szacuje się, że przeciętni pracownicy z co najmniej kilkuletnim stażem osiągnęli ten poziom dzięki corocznej, wysokiej waloryzacji składek.

W ocenie projektodawców należy zmienić obecną sytuację, w której tylko jeden miesiąc pracy i odprowadzenie jednej składki na ubezpieczenie emerytalno-rentowe do ZUS otwiera obcokrajowcom drogę do polskiej minimalnej emerytury¹⁰. Oprócz zamieszkania w Polsce, osiągnięcia wieku emerytalnego oraz wymaganego łącznego okresu składkowego i nieskładkowego, należy zatem wprowadzić wymóg, aby wysokość zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego była nie niższa niż równowartość dwudziestopięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników. Takie uszczelnienie systemu emerytalnego sprawi, że tzw. turystyka emerytalna stanie się w naszym kraju właściwie zupełnie niemożliwa, co będzie dużą korzyścią dla polskiego systemu finansów publicznych. Brak zmiany przepisów w tym zakresie utrzyma zachętę do krótkotrwałego zatrudnienia w Polsce w celu aktywacji prawa do dopłaty do polskiej emerytury minimalnej, migracji wyłącznie po świadczenie emerytalne oraz prób obchodzenia warunku zamieszkania w Polsce i oszukiwania polskich urzędów. Będzie mogło nadal dochodzić do sytuacji, w której obywatel Ukrainy, który przepracuje 35 lat w swoim kraju, a następnie przyjedzie do Polski na miesiąc, podejmie pracę za minimalne wynagrodzenie oraz opłaci jedną składkę na ubezpieczenie społeczne będzie dostawał dopłaty do minimalnej polskiej emerytury¹¹. Należy także zwrócić uwagę, że kolejnym krajem, z którym Polska zamierza zawrzeć umowę o zabezpieczeniu społecznym, która ma umożliwić sumowanie okresów ubezpieczenia jest Brazylia¹².

⁸ <https://www.rmfm24.pl/ekonomia/news-ministerstwo-poinformowalo-ile-wyniosl-deficyt-budzetowy-za-nId,8067961>

⁹ <https://superbiz.se.pl/wiadomosci/pol-miliona-polakow-to-milionerzy-w-zus-kim-jest-rekordzista-aa-XA6t-zY5A-QAZB.html>

¹⁰ <https://www.fakt.pl/pieniadze/panstwo-coraz-wiecej-doplaca-do-emerytury-minimalnej-dla-obywateli-ukrainy-ekspert/cq9pd53>

¹¹ <https://kresy.pl/wydarzenia/zus-potwierdzil-mentzenowi-mechanizm-jednej-skladki-chodzi-o-emerytury-dla-ukraincow/>

¹² <https://www.infor.pl/prawo/praca/praca/7653655,brazylia-blizej-polskiego-zus-rzad-konczy-prace-nad-umowa-emerytalna.html>

2. Przewidywane skutki prawne w tym różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

W art. 1 projektu ustawy proponuje się zmianę brzmienia art. 87 ust. 1 u.o.e.i.r. z:

„1. W przypadku gdy emerytura przysługująca z Funduszu określona w art. 26, łącznie z okresową emeryturą kapitałową, albo emerytura przysługująca z Funduszu określona w art. 26, jest niższa niż kwota, o której mowa w art. 85 ust. 2 i 3, emeryturę przysługującą z Funduszu, w tym emeryturę ustaloną ze zwiększeniem, o którym mowa w art. 26a, podwyższa się w taki sposób, aby suma tych świadczeń nie była niższa od tej kwoty, o ile ubezpieczony:

1) mężczyzna – osiągnął wiek emerytalny wynoszący 65 lat i ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat,

2) kobieta – osiągnęła wiek emerytalny wynoszący 60 lat i ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat

– z uwzględnieniem ust. 3–7. Przepis art. 5 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”

na: „1. W przypadku gdy emerytura przysługująca z Funduszu określona w art. 26, łącznie z okresową emeryturą kapitałową, albo emerytura przysługująca z Funduszu określona w art. 26, jest niższa niż kwota, o której mowa w art. 85 ust. 2 i 3, emeryturę przysługującą z Funduszu, w tym emeryturę ustaloną ze zwiększeniem, o którym mowa w art. 26a, podwyższa się w taki sposób, aby suma tych świadczeń nie była niższa od tej kwoty, o ile ubezpieczony:

1) mężczyzna – osiągnął wiek emerytalny wynoszący 65 lat i ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat, a zwaloryzowana wysokość składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowana na koncie ubezpieczonego jest nie niższa niż równowartość dwudziestopięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników,

2) kobieta – osiągnęła wiek emerytalny wynoszący 60 lat i ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat, a zwaloryzowana wysokość składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowana na koncie ubezpieczonego jest nie niższa niż równowartość dwudziestopięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników

– z uwzględnieniem ust. 3–7. Przepis art. 5 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”

Projekt ustawy w art. 2 stanowi, że do wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy postępowań w sprawie podwyższenia emerytury stosuje się art. 87 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Projekt ustawy w art. 3 wskazuje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Jest to *vacatio legis* zgodne z treścią ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

Głównym skutkiem projektu ustawy będzie załatanie luki systemowej, która umożliwia istnienie mechanizmu dopłat do minimalnej emerytury dla osób z symbolicznym stażem pracy w Polsce.

Projektowane rozwiązania są spójne z dotychczasowymi regulacjami pod kątem systemowym i terminologicznym, a także zgodne z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym

standardem ochrony wolności i praw. Propozycje zmian w przepisach nie są przepisami dyskryminującymi cudzoziemców, gdyż w takiej samej mierze dotyczą obywateli polskich. Nie są także niezgodne z przepisami prawa Unii Europejskiej ani z wiążącymi Polskę umowami międzynarodowymi.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe

Projekt ustawy wywoła pozytywne skutki społeczne. Brak jest społecznej akceptacji na nadużycia systemu emerytalno-rentowego w Polsce, dlatego też jego uszczelnienie spowoduje wzrost zaufania do państwa. Projektowane zmiany przyczynią się także do większego poczucia sprawiedliwości wśród Polaków, którzy nie uważają za sprawiedliwe, aby obcokrajowcy, którzy pracowali w Polsce bardzo krótko, mogli ubiegać się o wyrównanie swoich świadczeń emerytalnych do wysokości polskiej emerytury minimalnej. Nowy wymóg będzie społecznie odebrany jako w zupełności wystarczający, by uznać, że taka dopłata jest sprawiedliwa i konieczna ze względu na wpływ takiej osoby na rozwój gospodarczy całego państwa. Pozytywnym skutkiem społecznym będzie także ograniczenie zjawiska tzw. „turystyki emerytalnej”, które wiązać się będzie ze zmniejszeniem presji migracyjnej na Polskę, co spowoduje z kolei większe poczucie bezpieczeństwa wśród Polaków. Pozytywny wpływ nowych regulacji odczuwalny także będzie poprzez zmniejszenie napięć społecznych związanych z postrzeganiem nieuczciwych przywilejów.

Projekt ustawy wywoła pozytywne skutki gospodarcze. Uszczelnienie systemu emerytalnego poprzez znaczące ograniczenie turystyki emerytalnej będzie dużą korzyścią dla polskiego systemu finansów publicznych, a przez to dla polskiej gospodarki. Brak zmian utrzyma zachęty do migracji wyłącznie po świadczenie socjalne i emerytalne. Zmiany nie wpłyną natomiast w żaden sposób negatywnie na rynek pracy ani aktywność zawodową.

Projekt ustawy wywoła pozytywne skutki dla finansów publicznych. Po pierwsze nie zakłada obciążenia budżetu państwa kosztami wykonywania żadnych nowych zadań, a po drugie przewidywalne jest zmniejszenie wydatków z FUS, gdyż zmniejszy się liczba przypadków, w których konieczne będzie dokonanie dopłaty do wysokości minimalnej polskiej emerytury. Krótkofalowo oszczędności te mogą wynieść nawet ok. 1 mln zł rocznie, ale długofalowo zatrzyma to potencjalny wzrost wysokości dopłat, które w perspektywie kilkunastu lat mogłyby wynosić kilkanaście, a nawet kilkadziesiąt mln zł rocznie. W dłuższej perspektywie ochroni to finanse publiczne i zadziała prewencyjnie przed wzrostem wydatków.

4. Informacje dodatkowe

Projekt nie był przedmiotem formalnych konsultacji publicznych.

Projekt nie zawiera przepisów określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej. Wdrożenie projektowanych przepisów nie spowoduje wzrostu obciążeń administracyjnych mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Projekt ustawy nie wpłynie na działalność przedsiębiorców. Projekt ustawy jest zgodny z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, 1795, 1826).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów regulacyjnych i nie określa wymogów dotyczących świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 334, z 2025 r. poz. 619).

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR)
projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Ryszard Wilk

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Projektowana ustawa wprowadza dodatkowy warunek podwyższenia emerytury do wysokości emerytury minimalnej polegający na wykazaniu zwaloryzowanej wysokości składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowanej na koncie ubezpieczonego w wysokości nie niższej niż równowartość dwudziestopięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników, w celu uszczelnienia systemu emerytalnego oraz ograniczenia ryzyka nadużyć i zjawiska tzw. turystyki emerytalnej.

Do osiągnięcia wskazanych powyżej celów niezbędna jest zmiana w art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1749, z 2026 r. poz. 26), zwanej dalej „u.o.e.i.r.”.

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 87 ust. 1 u.o.e.i.r. „gdy emerytura przysługująca z Funduszu określona w art. 26, łącznie z okresową emeryturą kapitałową, albo emerytura przysługująca z Funduszu określona w art. 26, jest niższa niż kwota, o której mowa w art. 85 ust. 2 i 3”, a więc jest niższa niż kwota najniższej emerytury – 1588,44 zł miesięcznie, którą podwyższa się przy zastosowaniu wskaźnika waloryzacji, o którym mowa w art. 89–94 (od 1 marca 2026 r. najniższa emerytura wynosi 1 978,49 zł brutto¹, a 1 800,43 zł netto), to „emeryturę przysługującą z Funduszu, w tym emeryturę ustaloną ze zwiększeniem, o którym mowa w art. 26a, podwyższa się w taki sposób, aby suma tych świadczeń nie była niższa od tej kwoty”, ale pod warunkiem, że ubezpieczony mężczyzna „osiągnął wiek emerytalny wynoszący 65 lat i ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat”, a ubezpieczony kobieta „osiągnęła wiek emerytalny wynoszący 60 lat i ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat” oraz z uwzględnieniem ust. 3-7. Wyrównanie do tzw. emerytury minimalnej jest zatem możliwe dla osób, które osiągnęły wiek emerytalny oraz posiadają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat (kobiety) lub 25 lat (mężczyźni). Bez znaczenia jest to jaka jest proporcja pomiędzy okresami składkowymi i nieskładkowymi, a także czy okresy składkowe miały miejsce w kraju, czy

¹ <https://www.zus.pl/swiadczenia/renty/kwoty-najnizszych-swiadczen-emerytalno-rentowych>

za granicą oraz to czy ubezpieczony jest obywatelem polskim czy obcokrajowcem np. obywatelem Ukrainy. Nie ma także znaczenia zwaloryzowana wysokość składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowana na koncie ubezpieczonego.

Warto wskazać także na brzmienie art. 85 ust. 4 u.o.e.i.r., zgodnie z którym „świadczenia ustalone w kwotach niższych niż określone w ust. 1–3 (...) podwyższa się do tych kwot z urzędu, a jeżeli ich wypłata była wstrzymana – po wznowieniu wypłaty”, a także na ust. 5, który stanowi, że „przepis ust. 4 stosuje się do świadczeń przyznanych zgodnie z postanowieniami umów międzynarodowych ubezpieczonym zamieszkałym w Polsce, w taki sposób, aby suma świadczenia przyznanego na podstawie ustawy i świadczenia zagranicznego nie była niższa od kwoty świadczeń określonych w ust. 1–3”.

Jedną z takich umów międzynarodowych jest Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Ukrainą o zabezpieczeniu społecznym, sporządzona w Kijowie dnia 18 maja 2012 r. (Dz.U. 2013 poz. 1373), która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2014 r. Umowa ta ma na celu ochronę osób, które pracują lub pracowały w obu tych państwach. Jej przepisy zakładają, że ustalając prawo do emerytury bierze się pod uwagę również okresy ubezpieczenia w drugim państwie. Zgodnie z umową przy ustalaniu prawa do emerytury minimalnej w Polsce bierze się pod uwagę również okresy pracy w Ukrainie, a wyrównanie świadczenia do kwoty minimalnej emerytury następuje od sumy świadczeń z obu państw². Poza Ukrainą Rzeczpospolitą Polską umowy o zabezpieczeniu społecznym wiążą także z 13 innymi krajami spoza Unii Europejskiej m.in. z Australią, Białorusią, Izraelem, Kanadą czy Turcją. Umowy te są dwustronne, a więc na dopłatach do emerytur zyskać mogą zarówno Polacy jak i obcokrajowcy, ale jak przyznaje w swojej analizie portal money.pl: „prawdą jest oczywiście, że w przypadku Polski i Ukrainy to obywatele tego drugiego kraju są beneficjentami systemu”³, dlatego że emerytury ukraińskie są znacząco niższe od polskich, a minimalna emerytura na Ukrainie w 2026 r. wynosi 2595 hrywien (około 214 zł)⁴, toteż istnieje duża motywacja ekonomiczna do tego typu działań. Obecne zasady są niekorzystne dla polskich podatników, m.in. ze względu na znaczną różnicę w wysokości świadczeń emerytalnych w Polsce i na Ukrainie.

Z danych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej⁵ wynika, że Polska rok do roku coraz więcej dopłaca do minimalnych emerytur obywateli Ukrainy, by ich świadczenia osiągały poziom gwarantowany przez polski system. Według danych ZUS w lipcu 2026 r. z wyrównania do poziomu minimalnej emerytury korzystało 13,1 tys. cudzoziemców, w tym 1,5 tys. obywateli Ukrainy, a w 2025 r. dopłaty do minimalnych emerytur dla wszystkich cudzoziemców wyniosły 123,5 mln zł⁶. Jednym z przykładów na działanie obecnych przepisów jest przypadek obywatelki Ukrainy, której emerytura wypracowana w Polsce

² <https://www.zus.pl/-/przepisy-dotycz%C4%85ce-emerytur-dla-cudzoziemc%C3%B3w-nie-zmieni%C5%82y-si%C4%99-w-ostatnich-latach>

³ <https://www.money.pl/emerytury/robia-wrzawe-wokol-emerytur-dla-ukraincow-powiedziec-ze-kapiszon-to-nie-powiedziec-opinia-725463444224896a.html>

⁴ <https://biznes.interia.pl/emerytury/news-panstwo-doplaca-do-emerytur-ukraincow-duzy-wzrost-wydatkow-n,nld,22546494>

⁵ https://sejm.gov.pl/INT10.nsf/0/186DDF275AEFF29EC1258D80004FB800/%24File/i13360-o1_1.pdf

⁶ <https://www.money.pl/praca/mentzen-alarmuje-ws-emerytur-dla-ukraincow-czego-polakom-nie-mowi-7327953592096864a.html>

wynosiłaby zaledwie 13,86 zł miesięcznie, ale dzięki przepisom jej świadczenie może zostać podwyższone do poziomu polskiej emerytury minimalnej. W tym przypadku miesięczna dopłata wyniosła 1539,49 zł, a dodatkowo wypłacono ponad 73 tys. zł wyrównania za wcześniejszy okres⁷.

Biorąc pod uwagę fakt, że wydatki na ten cel z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych są coraz wyższe (wzrost o 1 milion złotych w latach 2020-2025), a także, że obciążenie to rośnie wykładniczo i może drastycznie wzrosnąć w najbliższej przyszłości z uwagi na skomplikowaną sytuację geopolityczną, która może spowodować kolejny napływ imigrantów do Polski, należy podjąć działania, które mają na celu uszczelnić polski system emerytalnego oraz ograniczyć ryzyko nadużyć i zjawisko tzw. turystyki emerytalnej. W trudnej sytuacji budżetowej, gdy według oficjalnych szacunków Ministerstwa Finansów, dochody państwa w 2025 r. wyniosły 594,5 mld zł, a wydatki 870,2 mld zł, a zatem deficyt budżetowy osiągnął poziom 275,7 mld zł, czyli 95,4% limitu przewidzianego w ustawie budżetowej⁸, należy szczególnie dbać o to, aby żadne, nawet najmniejsze kwoty nie „wyciekały” z budżetu państwa. Z tych powodów projektodawcy proponują, aby wprowadzić dodatkowy warunek podwyższenia emerytury do wysokości emerytury minimalnej polegający na wykazaniu zwaloryzowanej wysokości składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowanej na koncie ubezpieczonego w wysokości nie niższej niż równowartość dwudziestopięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników. Kwota ta wynosi w 2026 r. 4 806 zł brutto, a więc jej dwudziestopięciokrotność 120 150 zł. Taką wysokość składek odkłada się pracując na obecnej pensji minimalnej przez 128 miesięcy, a więc 10 lat i 8 miesięcy, ale biorąc pod uwagę coroczny wzrost pensji minimalnej, a także waloryzację składek będzie to realnie czas krótszy. Warto wskazać, że według danych ZUS na koniec 2025 r., średni stan konta ZUS (I filar) ubezpieczonego wynosił 137 788,41 zł, a dochodzą do tego środki zgromadzone na subkoncie, gdzie przeciętna kwota to 42 901,47 zł, co łącznie daje średnio około 180 tys. zł kapitału emerytalnego na osobę⁹. Szacuje się, że przeciętni pracownicy z co najmniej kilkuletnim stażem osiągnęli ten poziom dzięki corocznej, wysokiej waloryzacji składek.

W ocenie projektodawców należy zmienić obecną sytuację, w której tylko jeden miesiąc pracy i odprowadzenie jednej składki na ubezpieczenie emerytalno-rentowe do ZUS otwiera obcokrajowcom drogę do polskiej minimalnej emerytury¹⁰. Oprócz zamieszkania w Polsce, osiągnięcia wieku emerytalnego oraz wymaganego łącznego okresu składkowego i nieskładkowego, należy zatem wprowadzić wymóg, aby wysokość zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego była nie niższa niż równowartość dwudziestopięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników. Takie uszczelnienie systemu emerytalnego sprawi, że tzw. turystyka emerytalna stanie się w naszym kraju właściwie zupełnie niemożliwa, co będzie dużą

⁷ <https://www.pulshr.pl/prawo-pracy/doplata-do-emerytury-po-jednym-dniu-pracy-szykuja-sie-zmiany,120725.html?mp=promo>

⁸ <https://www.rmfm24.pl/ekonomia/news-ministerstwo-poinformowalo-ile-wyniosl-deficyt-budzetowy-za-nld,8067961>

⁹ <https://superbiz.se.pl/wiadomosci/pol-miliona-polakow-to-milionerzy-w-zus-kim-jest-rekordzista-aa-XA6t-zY5A-QAZB.html>

¹⁰ <https://www.fakt.pl/pieniadze/panstwo-coraz-wiecej-doplaca-do-emerytury-minimalnej-dla-obywateli-ukrainy-ekspert/cq9pd53>

korzyścią dla polskiego systemu finansów publicznych. Brak zmiany przepisów w tym zakresie utrzyma zachęty do krótkotrwałego zatrudnienia w Polsce w celu aktywacji prawa do dopłaty do polskiej emerytury minimalnej, migracji wyłącznie po świadczenie emerytalne oraz prób obchodzenia warunku zamieszkania w Polsce i oszukiwania polskich urzędów. Będzie mogło nadal dochodzić do sytuacji, w której obywatel Ukrainy, który przepracuje 35 lat w swoim kraju, a następnie przyjedzie do Polski na miesiąc, podejmie pracę za minimalne wynagrodzenie oraz opłaci jedną składkę na ubezpieczenie społeczne będzie dostawał dopłaty do minimalnej polskiej emerytury¹¹. Należy także zwrócić uwagę, że kolejnym krajem, z którym Polska zamierza zawrzeć umowę o zabezpieczeniu społecznym, która ma umożliwić sumowanie okresów ubezpieczenia jest Brazylia¹².

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

- **Tak**

Rozwiązaniami alternatywnymi mogłyby być projekty ustaw, które:

- 1) uzależniałyby dopłaty do minimalnej emerytury od obywatelstwa polskiego, co niesłoby ze sobą ryzyko niekonstytucyjności oraz konfliktu z wiążącymi Polskę umowami międzynarodowymi;
- 2) całkowicie likwidowały dopłaty do minimalnej emerytury, co jest obecnie nieakceptowalne społecznie i naruszałoby istotę gwarancji minimalnego zabezpieczenia emerytalnego dla pracujących przez dłuższy okres, ale zarabiających bardzo niskie kwoty;
- 3) wprowadzałyby proporcjonalne dopłaty w zależności od lat pracy w Polsce, co byłoby znacznie bardziej skomplikowane i niesło ze sobą wzrost kosztów dla finansów publicznych oraz rozrost biurokracji;
- 4) wprowadzałyby wymóg wykazania 10-letniego okresu składkowego w Polsce, co mogłoby nieść ryzyko niezgodności z umowami międzynarodowymi.

Wybrano zatem rozwiązanie, które w sposób najbardziej efektywny oraz proporcjonalny pomoże osiągnąć zakładany, ważny społecznie, cel regulacji.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

W art. 1 projektu ustawy proponuje się zmianę brzmienia art. 87 ust. 1 u.o.e.i.r. z:

„1. W przypadku gdy emerytura przysługująca z Funduszu określona w art. 26, łącznie z okresową emeryturą kapitałową, albo emerytura przysługująca z Funduszu określona w art. 26, jest niższa niż kwota, o której mowa w art. 85 ust. 2 i 3, emeryturę przysługującą z Funduszu, w tym emeryturę ustaloną ze zwiększeniem, o którym mowa

¹¹ <https://kresy.pl/wydarzenia/zus-potwierdzil-mentzenowi-mechanizm-jednej-skladki-chodzi-o-emerytury-dla-ukraincow/>

¹² <https://www.infor.pl/prawo/praca/praca/7653655,brazylia-blizej-polskiego-zus-rzad-konczy-prace-nad-umowa-emerytalna.html>

w art. 26a, podwyższa się w taki sposób, aby suma tych świadczeń nie była niższa od tej kwoty, o ile ubezpieczony:

1) mężczyzna – osiągnął wiek emerytalny wynoszący 65 lat i ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat,

2) kobieta – osiągnęła wiek emerytalny wynoszący 60 lat i ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat

– z uwzględnieniem ust. 3–7. Przepis art. 5 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”

na: „1. W przypadku gdy emerytura przysługująca z Funduszu określona w art. 26, łącznie z okresową emeryturą kapitałową, albo emerytura przysługująca z Funduszu określona w art. 26, jest niższa niż kwota, o której mowa w art. 85 ust. 2 i 3, emeryturę przysługującą z Funduszu, w tym emeryturę ustaloną ze zwiększeniem, o którym mowa w art. 26a, podwyższa się w taki sposób, aby suma tych świadczeń nie była niższa od tej kwoty, o ile ubezpieczony:

1) mężczyzna – osiągnął wiek emerytalny wynoszący 65 lat i ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat, a zwaloryzowana wysokość składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowana na koncie ubezpieczonego jest nie niższa niż równowartość dwudziestopięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników,

2) kobieta – osiągnęła wiek emerytalny wynoszący 60 lat i ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat, a zwaloryzowana wysokość składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowana na koncie ubezpieczonego jest nie niższa niż równowartość dwudziestopięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników

– z uwzględnieniem ust. 3–7. Przepis art. 5 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”.

Projekt ustawy w art. 2 stanowi, że do wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy postępowań w sprawie podwyższenia emerytury stosuje się art. 87 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Projekt ustawy w art. 3 wskazuje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Jest to vacatio legis zgodne z treścią ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

Głównym skutkiem projektu ustawy będzie załatanie luki systemowej, która umożliwia istnienie mechanizmu dopłat do minimalnej emerytury dla osób z symbolicznym stażem pracy w Polsce.

Projektowane rozwiązania są spójne z dotychczasowymi regulacjami pod kątem systemowym i terminologicznym, a także zgodne z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw. Propozycje zmian w przepisach nie są przepisami dyskryminującymi cudzoziemców, gdyż w takiej samej mierze dotyczą obywateli polskich. Nie są także niezgodne z przepisami prawa Unii Europejskiej ani z wiążącymi Polskę umowami międzynarodowymi.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projekt wywoła pozytywne skutki społeczne. Brak jest społecznej akceptacji na nadużycia systemu emerytalno-rentowego w Polsce, dlatego też jego uszczelnienie spowoduje wzrost zaufania do państwa. Projektowane zmiany przyczynią się także do większego poczucia sprawiedliwości wśród Polaków, którzy nie uważają za sprawiedliwe, aby obcokrajowcy, którzy pracowali w Polsce bardzo krótko, mogli ubiegać się o wyrównanie swoich świadczeń emerytalnych do wysokości polskiej emerytury minimalnej. Nowy wymóg będzie społecznie odebrany jako w zupełności wystarczający, by uznać, że taka dopłata jest sprawiedliwa i konieczna ze względu na wpływ takiej osoby na rozwój gospodarczy całego państwa. Pozytywnym skutkiem społecznym będzie także ograniczenie zjawiska tzw. „turystyki emerytalnej”, które wiązać się będzie ze zmniejszeniem presji migracyjnej na Polskę, co spowoduje z kolei większe poczucie bezpieczeństwa wśród Polaków. Pozytywny wpływ nowych regulacji odczuwalny także będzie poprzez zmniejszenie napięć społecznych związanych z postrzeganiem nieuczciwych przywilejów.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Projekt wywoła pozytywne skutki gospodarcze. Uszczelnienie systemu emerytalnego poprzez znaczące ograniczenie turystyki emerytalnej będzie dużą korzyścią dla polskiego systemu finansów publicznych, a przez to dla polskiej gospodarki. Brak zmian utrzyma zachętę do migracji wyłącznie po świadczenie socjalne i emerytalne. Zmiany nie wpłyną natomiast w żaden sposób negatywnie na rynek pracy ani aktywność zawodową.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Projekt wywoła pozytywne skutki dla finansów publicznych. Po pierwsze nie zakłada obciążenia budżetu państwa kosztami wykonywania żadnych nowych zadań, a po drugie przewidywalne jest zmniejszenie wydatków z FUS, gdyż zmniejszy się liczba przypadków, w których konieczne będzie dokonanie dopłaty do wysokości minimalnej polskiej emerytury. Krótkofalowo oszczędności te mogą wynieść nawet ok. 1 mln zł rocznie, ale długofalowo zatrzyma to potencjalny wzrost wysokości dopłat, które w perspektywie kilkunastu lat mogłyby wynosić kilkanaście, a nawet kilkadziesiąt mln zł rocznie. W dłuższej perspektywie ochroni to finanse publiczne i zadziała prewencyjnie przed wzrostem wydatków.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Nie dotyczy.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

- **Nie**

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

- Nie

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

- Nie

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

- Nie

Warszawa, 29 września 2026 r.

BEOS-WPEiM-2360/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SP5-III.020.3097.2026

Data wpływu 29.09.26v.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Ryszard Wilk)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2026 r. poz. 573, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych¹, zwanej dalej „ustawą” lub „ustawą o emeryturach i rentach”.

Zmiana dotyczy warunków podwyższenia emerytury do kwoty najniższej emerytury. Zgodnie z projektowanym art. 87 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach podwyższenie przysługiwałoby, jeżeli ubezpieczony osiągnął wymagany wiek emerytalny i posiada wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a ponadto zwaloryzowana wysokość składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowana na jego koncie byłaby nie niższa niż równowartość dwudziestopięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników. Warunek ten miałby zastosowanie zarówno do mężczyzn, dla których wymagany wiek emerytalny wynosi 65 lat, a okres składkowy i nieskładkowy co najmniej 25 lat, jak i do kobiet, dla których wartości te wynoszą odpowiednio 60 lat i co najmniej 20 lat (art. 1 projektu).

Zgodnie z przepisem przejściowym proponowane brzmienie art. 87 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach byłoby stosowane do postępowań w sprawie podwyższenia emerytury wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy (art. 2 projektu).

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 1749, ze zm.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia (art. 3 projektu).

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

W prawie Unii Europejskiej w dziedzinie świadczeń emerytalnych należy wskazać:

- art. 45 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE), ustanawiający swobodę przepływu pracowników i zakazujący dyskryminacji ze względu na przynależność państwową w zakresie zatrudnienia, wynagrodzenia i innych warunków pracy;
- art. 48 TfUE stanowiący podstawę prawną do przyjmowania przez Parlament Europejski i Radę, w dziedzinie zabezpieczenia społecznego, środków niezbędnych do ustanowienia swobodnego przepływu pracowników;
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego², zwane dalej „rozporządzeniem 883/2004”;
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego³, zwane dalej „rozporządzeniem 987/2009”;
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1231/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. rozszerzające rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo⁴, zwane dalej „rozporządzeniem 1231/2010”;
- dyrektywę Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego⁵, zwaną dalej „dyrektywą 79/7/EWG”.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Rozporządzenie 883/2004 ma zastosowanie m.in. do świadczeń z tytułu starości (art. 3 ust. 1 lit. d). Zgodnie z art. 4 tego rozporządzenia osoby objęte jego zakresem korzystają ze świadczeń i podlegają obowiązkom wynikającym z ustawodawstwa każdego państwa członkowskiego na takich samych warunkach jak jego obywatele. Artykuł 5 rozporządzenia określa zasady równego traktowania świadczeń, dochodów, okoliczności i zdarzeń, natomiast art. 6 przewiduje sumowanie okresów ubezpieczenia, zatrudnienia, pracy na

² Dz. Urz. UE L 166 z 30.4.2004, s. 1, ze zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 5, t. 5, s. 72; ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2004/883/2019-07-31>.

³ Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2009, s. 1, ze zm., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/987/2018-01-01>.

⁴ Dz. Urz. UE L 344 z 29.12.2010, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1231/oj>.

⁵ Dz. Urz. WE L 6 z 10.1.1979, s. 24; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 5, t. 1, s. 215; ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1979/7/oj>.

własny rachunek lub zamieszkania, jeżeli ustawodawstwo właściwego państwa członkowskiego uzależnia od ukończenia takich okresów m.in. nabycie prawa do świadczenia.

Szczególne znaczenie dla oceny projektu ma art. 58 rozporządzenia 883/2004. Zgodnie z tym przepisem świadczeniobiorca objęty przepisami rozdziału dotyczącego emerytur i rent nie może w państwie członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania i na podstawie ustawodawstwa którego wypłacane jest świadczenie, otrzymywać świadczenia niższego od świadczenia minimalnego ustalonego przez to ustawodawstwo za okres ubezpieczenia lub zamieszkania równy wszystkim okresom uwzględnianym zgodnie z przepisami tego rozdziału. W takim przypadku właściwa instytucja wypłaca dodatek równy różnicy między całkowitą wysokością należnych świadczeń a kwotą świadczenia minimalnego.

W oświadczeniu Rzeczypospolitej Polskiej, przekazanym Komisji Europejskiej na podstawie art. 9 rozporządzenia 883/2004, art. 85 i art. 87 ustawy o emeryturach i rentach wskazano jako przepisy dotyczące świadczeń minimalnych, o których mowa w art. 58 tego rozporządzenia⁶.

Obowiązujący art. 87 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach uzależnia podwyższenie emerytury do kwoty najniższej emerytury od osiągnięcia określonego wieku emerytalnego oraz posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, wynoszącego co najmniej 25 lat dla mężczyzn i 20 lat dla kobiet. Projekt zachowuje te warunki i wprowadza dodatkowy wymóg, zgodnie z którym zwaloryzowana wysokość składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowana na koncie ubezpieczonego ma być nie niższa niż równowartość dwudziestopięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników.

Przy ustalaniu wymaganego okresu ubezpieczenia mogą być uwzględniane okresy ubezpieczenia przebyte za granicą. Art. 8 ustawy o emeryturach i rentach przewiduje ich uwzględnianie, jeżeli tak stanowią umowy międzynarodowe, natomiast w stosunkach objętych prawem Unii obowiązek sumowania okresów wynika bezpośrednio z art. 6 rozporządzenia 883/2004. Projektowany dodatkowy warunek ma natomiast odmienny charakter, ponieważ odnosi się nie do długości okresu ubezpieczenia, lecz do wysokości składek ewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego.

Zgodnie z art. 4 pkt 7 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych⁷ na koncie ubezpieczonego ewidencjonuje się składki i informacje dotyczące przebiegu ubezpieczeń społecznych, w tym

⁶ Oświadczenie Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, w odniesieniu do roku kończącego się 31 grudnia 2024 r., pkt IV (Świadczenia minimalne, o których mowa w art. 58 rozporządzenia (WE) nr 883/2004); dokument opublikowany przez Komisję Europejską 6 sierpnia 2026 r. jako *Poland – Declaration Article 9 of Regulation (EC) No 883/2004 (2025)*, https://employment-social-affairs.ec.europa.eu/policies-and-activities/moving-working-europe/eu-social-security-coordination/specialised-information/official-documents/declarations-made-member-states-accordance-article-9-regulation-ec-no-8832004_en, https://employment-social-affairs.ec.europa.eu/document/download/fd3416dc-c1fe-4585-8e12-1d3dab944de1_pl?filename=PL++Art.+9+%28ex+2025%29+pl+%28ORI%29+%281%29.pdf.

⁷ Dz. U. z 2026 r. poz. 199, ze zm.

zwaloryzowaną wysokość składek na ubezpieczenie emerytalne. Na koncie ubezpieczonego nie ewidencjonuje się natomiast składek opłacanych na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego do systemu zabezpieczenia społecznego tego państwa. Projektowany warunek odwołuje się zatem do składek zaewidencjonowanych w polskim systemie ubezpieczeń społecznych.

Ani art. 8 ustawy o emeryturach i rentach, ani art. 6 rozporządzenia 883/2004 nie ustanawiają zasady sumowania nominalnych kwot składek wpłaconych do systemów zabezpieczenia społecznego różnych państw członkowskich. Art. 6 rozporządzenia dotyczy sumowania okresów ubezpieczenia, zatrudnienia, pracy na własny rachunek lub zamieszkania.

Rozporządzenie 883/2004 określa szczególne zasady obliczania świadczeń na podstawie dochodów, składek, podstaw składek lub innych elementów. Zgodnie z art. 56 ust. 1 lit. c tego rozporządzenia przy obliczaniu kwot teoretycznej i proporcjonalnej, o których mowa w art. 52 ust. 1 lit. b⁸, właściwa instytucja stosuje zasady określone w tym przepisie dotyczące uwzględniania dochodów, składek, podstaw składek oraz innych elementów stanowiących podstawę obliczenia świadczenia. Przepis ten dotyczy jednak obliczania wysokości świadczenia zgodnie z art. 52 rozporządzenia 883/2004 i nie reguluje sposobu stosowania projektowanego warunku dotyczącego wysokości składek ewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego.

Projekt nie określa, czy i w jaki sposób przy ustalaniu spełnienia nowego warunku należy uwzględnić podleganie ubezpieczeniu i opłacanie składek w innym państwie członkowskim. Z uwagi na konstrukcję tego warunku osoba, która wykonywała aktywność zawodową częściowo w Polsce, a częściowo w innych państwach członkowskich, może znaleźć się w mniej korzystnej sytuacji niż osoba, która całą aktywność wykonywała w Polsce. W pierwszym przypadku jedynie składki opłacane zgodnie z polskim ustawodawstwem będą co do zasady ewidencjonowane na koncie ubezpieczonego prowadzonym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS), podczas gdy w drugim składki związane z całością tej aktywności będą co do zasady podlegały ewidencji na tym koncie. Projektowany przepis nie przewiduje w tym zakresie odrębnego rozwiązania dla osób o transgranicznym przebiegu ubezpieczenia.

Państwa członkowskie zachowują kompetencję do organizowania swoich systemów zabezpieczenia społecznego i określania warunków nabycia prawa do świadczeń. Wykonując tę kompetencję, są jednak obowiązane przestrzegać prawa Unii. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) wskazuje, że z uwagi na różnice między krajowymi systemami zabezpieczenia społecznego

⁸ Art. 52 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 883/2004 określa sposób ustalania świadczenia proporcjonalnego. Właściwa instytucja ustala najpierw teoretyczną kwotę świadczenia, przyjmując, że wszystkie okresy ubezpieczenia lub zamieszkania, ukończone z uwzględnieniem ustawodawstw pozostałych państw członkowskich, zostały ukończone na podstawie stosowanego przez nią ustawodawstwa (art. 52 ust. 1 lit. b ppkt (i)), a następnie ustala rzeczywistą kwotę świadczenia proporcjonalnie do długości okresów ubezpieczenia ukończonych na podstawie tego ustawodawstwa w stosunku do całkowitej długości okresów ubezpieczenia, ukończonych na podstawie ustawodawstw wszystkich zainteresowanych państw członkowskich (art. 52 ust. 1 lit. b ppkt (ii)).

wykonywanie działalności w więcej niż jednym państwie członkowskim może być dla pracownika bardziej lub mniej korzystne. Samo pogorszenie jego sytuacji nie oznacza naruszenia art. 45 i art. 48 TfUE, o ile stosowanie danego ustawodawstwa nie stawia pracownika migrującego w gorszej sytuacji niż osoby, które wykonują całość działalności w państwie członkowskim, którego ustawodawstwo ma zastosowanie. Jednocześnie skorzystanie ze swobody przemieszczania się nie powinno prowadzić do utraty korzyści z zakresu zabezpieczenia społecznego gwarantowanych przez ustawodawstwo państwa członkowskiego⁹.

W wyroku w sprawie *Sovisso* TSUE orzekł, że art. 58 rozporządzenia 883/2004 w związku z art. 4 i art. 6 tego rozporządzenia stoi na przeszkodzie regulacji przewidującej bardziej rygorystyczne wymagania dotyczące okresu składkowego przy przyznawaniu dodatku zapewniającego świadczenie minimalne osobom, które opłacały składki również w innych państwach objętych zasadami koordynacji. TSUE przypomniał również, że art. 45 i art. 48 TfUE sprzeciwiają się temu, by stosowanie prawa krajowego stawiało pracownika migrującego w gorszej sytuacji niż osoby wykonujące całość działalności w państwie członkowskim, którego ustawodawstwo ma zastosowanie¹⁰.

Wyrok w sprawie *Sovisso* dotyczył warunku związanego z długością okresu składkowego, do którego bezpośrednio znajduje zastosowanie art. 6 rozporządzenia 883/2004, a nie warunku odnoszącego się do wysokości składek. Nie przesądza więc bezpośrednio o zgodności rozwiązania przewidzianego w projekcie. Z tego wyroku wynika jednak, że przy określaniu warunków uzyskania świadczenia minimalnego objętego art. 58 rozporządzenia 883/2004 państwo członkowskie powinno przestrzegać zasad koordynacji oraz wymogu, aby korzystanie ze swobody przemieszczania się nie prowadziło do mniej korzystnego traktowania pracownika z tego tylko powodu, że jego przebieg ubezpieczenia ma charakter transgraniczny.

Znaczenie dla oceny projektu ma również wyrok w sprawach połączonych *Bocero Torrico i Bode*¹¹. TSUE oceniał w nim warunek nabycia prawa do wcześniejszej emerytury, zgodnie z którym wysokość świadczenia miała przekraczać określony próg. Uznał, że przy stosowaniu takiego warunku nie można uwzględniać wyłącznie emerytury należnej z danego państwa członkowskiego i pomijać równoważnego świadczenia nabytego w innym państwie członkowskim. TSUE wskazał także, że wymóg stosowany niezależnie od obywatelstwa może prowadzić do pośredniego nierównego traktowania, jeżeli łatwiej może zostać spełniony przez pracowników, którzy nie skorzystali ze swobody przemieszczania się, niż przez pracowników migrujących. Takie odmienne traktowanie może być jednak uzasadnione celem interesu ogólnego, pod warunkiem że przyjęte rozwiązanie jest odpowiednie do osiągnięcia tego celu

⁹ Wyrok TSUE z 22 stycznia 2026 r., *Sovisso*, C-633/24, ECLI:EU:C:2026:36, pkt 35-40.

¹⁰ Tamże, pkt 38-45.

¹¹ Wyrok TSUE z 5 grudnia 2019 r., *Bocero Torrico i Bode*, sprawy połączone C-398/18 i C-428/18, ECLI:EU:C:2019:1050.

i nie wykracza poza to, co jest do tego niezbędne¹².

Przy ocenie projektowanego rozwiązania znaczenie może mieć również art. 5 lit. b rozporządzenia 883/2004. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli ustawodawstwo właściwego państwa członkowskiego przypisuje określone skutki prawne zaistnieniu pewnych okoliczności lub zdarzeń, państwo to uwzględnia podobne okoliczności lub zdarzenia zaistniałe w innym państwie członkowskim tak, jak gdyby miały miejsce na jego terytorium. TSUE wskazuje, że przepis ten stanowi szczególny wyraz ogólnej zasady niedyskryminacji¹³. Z art. 5 lit. b rozporządzenia 883/2004 nie wynika natomiast obowiązek prostego przeliczenia lub arytmetycznego doliczenia do stanu konta prowadzonego przez ZUS nominalnej wartości składek wpłaconych do systemu zabezpieczenia społecznego innego państwa członkowskiego.

Wnioskodawcy uzasadniają wprowadzenie dodatkowego warunku potrzebą uszczelnienia systemu emerytalnego oraz ograniczenia ryzyka nadużyć i zjawiska określanego jako „turystyka emerytalna”. Wskazane cele mogą mieć znaczenie przy ocenie, czy ewentualne mniej korzystne traktowanie pracowników migrujących jest obiektywnie uzasadnione. Projekt i jego uzasadnienie nie zawierają jednak analizy sposobu stosowania nowego warunku wobec osób posiadających okresy ubezpieczenia w innych państwach członkowskich ani oceny, czy odwołanie się wyłącznie do wysokości składek ewidencjonowanych na koncie prowadzonym przez ZUS jest odpowiednie i nie wykracza poza to, co niezbędne do osiągnięcia wskazanych celów.

W konsekwencji art. 1 projektu, w zakresie, w jakim uzależnia podwyższenie emerytury do kwoty najniższej emerytury od osiągnięcia określonej wysokości składek ewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego, budzi wątpliwości z punktu widzenia art. 58 w związku z art. 4 rozporządzenia 883/2004 oraz art. 45 TfUE. Przy ocenie sposobu uwzględniania okoliczności związanych z podleganiem ubezpieczeniu i opłacaniem składek w innym państwie członkowskim znaczenie może mieć również art. 5 lit. b tego rozporządzenia. Projektowane rozwiązanie może zostać uznane za niezgodne z art. 58 w związku z art. 4 rozporządzenia 883/2004 oraz art. 45 TfUE, jeżeli jego stosowanie prowadziłoby do mniej korzystnego traktowania osób, które skorzystały ze swobody przemieszczania się, w porównaniu z osobami, których przebieg ubezpieczenia podlegał wyłącznie ustawodawstwu polskiemu, a wynikające z tego zróżnicowanie nie byłoby obiektywnie uzasadnione i proporcjonalne.

Artykuł 2 projektu przewiduje stosowanie projektowanego art. 87 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach również do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy. W zakresie, w jakim postępowania te dotyczą osób objętych unijnymi zasadami koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, przepis ten podlega tym samym co art. 1 projektu

¹² Tamże, pkt 29-31, 36-43.

¹³ Wyrok TSUE z 12 marca 2020 r., *Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle*, C-769/18, ECLI:EU:C:2020:203, pkt 42-44.

zastrzeżeniom dotyczącym zgodności z prawem Unii.

3.2. Zgodnie z art. 1 rozporządzenia 1231/2010 rozporządzenia 883/2004 i 987/2009 mają zastosowanie również do obywateli państw trzecich, którzy nie są nimi objęci jedynie ze względu na swoje obywatelstwo, pod warunkiem że legalnie zamieszkują na terytorium państwa członkowskiego i znajdują się w sytuacji, która pod każdym względem dotyczy więcej niż jednego państwa członkowskiego.

Rozporządzenia 883/2004 i 987/2009 nie mają natomiast, na podstawie rozporządzenia 1231/2010, zastosowania do sytuacji, która dotyczy wyłącznie państwa trzeciego i jednego państwa członkowskiego. Wskazuje na to wprost motyw 12 rozporządzenia 1231/2010. W konsekwencji sam fakt posiadania przez obywatela państwa trzeciego, np. Ukrainy, okresów ubezpieczenia w tym państwie i w Polsce nie powoduje zastosowania rozporządzenia 883/2004. W takim przypadku znaczenie mają przepisy prawa polskiego oraz postanowienia właściwej umowy międzynarodowej o zabezpieczeniu społecznym. Ocena zgodności projektu z takimi umowami nie jest przedmiotem niniejszej opinii.

3.3. Projekt należy również ocenić w świetle dyrektywy 79/7/EWG. Dyrektywa ma zastosowanie m.in. do ustawowych systemów zabezpieczenia społecznego zapewniających ochronę przed ryzykiem starości (art. 3 ust. 1 lit. a). Zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy zasada równego traktowania oznacza brak dyskryminacji bezpośredniej lub pośredniej ze względu na płeć, m.in. w odniesieniu do obowiązku opłacania i obliczania wysokości składek oraz obliczania wysokości świadczeń. Jednocześnie art. 7 ust. 1 lit. a dyrektywy pozwala państwom członkowskim wyłączyć z jej zakresu ustalenie wieku emerytalnego dla celów przyznania emerytur i rent oraz skutki mogące z tego wynikać w odniesieniu do innych świadczeń.

Projekt nie wprowadza bezpośredniego różnicowania ze względu na płeć w odniesieniu do wysokości składek wymaganych do podwyższenia emerytury. Próg odpowiadający dwudziestopięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników jest jednakowy dla kobiet i mężczyzn. Na podstawie uzasadnienia projektu i załączonych do niego deklarowanych skutków regulacji nie można natomiast ustalić, czy stosowanie jednakowego progu kwotowego prowadziłoby w praktyce do szczególnie niekorzystnej sytuacji osób jednej płci. Nie ma zatem podstaw do stwierdzenia sprzeczności projektu z dyrektywą 79/7/EWG.

3.4. Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia 883/2004 państwa członkowskie powiadamiają pisemnie Komisję Europejską m.in. o świadczeniach minimalnych, o których mowa w art. 58 tego rozporządzenia, oraz o istotnych zmianach w zakresie tych informacji.

W przypadku uchwalenia projektowanej ustawy zmiana art. 87 ustawy o emeryturach i rentach powinna zatem zostać uwzględniona w informacji

przekazywanej Komisji Europejskiej na podstawie art. 9 rozporządzenia 883/2004. Przepis ten nie ustanawia obowiązku uprzedniego notyfikowania Komisji projektu ustawy.

4. Konkluzje

4.1. Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

4.2. Projektowany art. 87 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach, w zakresie dotyczącym dodatkowego warunku wysokości składek, oraz art. 2 projektu, w zakresie, w jakim przewiduje stosowanie tego warunku do postępowań wszczętych i niezakończonych, mogą zostać uznane za niezgodne z art. 58 w związku z art. 4 rozporządzenia 883/2004 oraz art. 45 TfUE.

4.3. W pozostałym zakresie projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Autor:

Marcin Fryźlewicz
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/

Warszawa, 29 września 2026 r.

BEOS-WPEiM-2361/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.309,6.2026

Data wpływu 29.09.26

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Ryszard Wilk) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych¹, zwanej dalej „ustawą” lub „ustawą o emeryturach i rentach”.

Zmiana dotyczy warunków podwyższenia emerytury do kwoty najniższej emerytury. Zgodnie z projektowanym art. 87 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach podwyższenie przysługiwałoby, jeżeli ubezpieczony osiągnął wymagany wiek emerytalny i posiada wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a ponadto zwaloryzowana wysokość składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowana na jego koncie byłaby nie niższa niż równowartość dwudziestopięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników. Warunek ten miałby zastosowanie zarówno do mężczyzn, dla których wymagany wiek emerytalny wynosi 65 lat, a okres składkowy i nieskładkowy co najmniej 25 lat, jak i do kobiet, dla których wartości te wynoszą odpowiednio 60 lat i co najmniej 20 lat (art. 1 projektu).

Zgodnie z przepisem przejściowym proponowane brzmienie art. 87 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach byłoby stosowane do postępowań w sprawie podwyższenia emerytury wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy (art. 2 projektu).

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 1749, ze zm.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

Marcin Fryźlewicz
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/